

[Poul Dam.]

nærmest uden at tænke over, hvilke virkninger det har. Det er overfladisk. Det er ugennemarbejdet. Det rammer fuldstændig i blinde nogle offentligt ansatte, og det rammer noget af den offentlighed, som den offentlige service skulle stå til rådighed for.

Her laver man nu bl. a. en aktion mod daginstitutionerne, som medfører arbejdsløshed blandt dem, der i øjeblikket er ansat i disse institutioner. Og hvad er det for en gruppe, man først og fremmest vil gøre arbejdsløs? Det er netop den gruppe unge, der i dag har sværest ved at få arbejde. Det er ikke alene en forøgelse af arbejdsløsheden, men det er en forøgelse af ungdomsarbejdsløsheden, man ganske bevidst går ind til. Vi kan ikke være med til det, og vi advarer på det aller alvorligste imod det.

Nu kan man sige, at det, vi tager stilling til her, er besparelserne for 1975-76, og afskedigelserne inden for daginstitutionsområdet er jo noget, der først får virkning fra 1. april 1976. Vel, det står i aktstykket, og deri er der også en plan for nogle besparelser for 1976-77, som vi i og for sig formelt slet ikke tager stilling til. Men de er altså skyggen fremover af de besparelser, man nu vil have os til at sige ja til, en skygge, som er meget mærkelig. Det er blevet nævnt fra anden side, først og fremmest fra hr. Wilhjelm side, at det er besynderligt, at konsekvensbesparelserne ikke er overført til 1976-77. Det kan man gøre. Jeg tvivler ikke om, at hr. Wilhjelm vil uddybe dette nærmere. Det skal jeg ikke gøre.

Jeg tillader mig foreløbig at opfatte det forhold, at konsekvensbesparelserne ikke er overført, som et løfte fra regeringen om, at alle de daginstitutioner, som man ikke har fået sat i gang i 1975-76, omgående vil blive sat i gang pr. 1. april 1976, ellers har tallene nemlig ingen mening.

Og så er der altså nogle underlige rygter et eller andet sted om, at forligspartierne har aftalt yderligere besparelser, ikke så meget på det sociale som på det uddannelsesmæssige område. Man har aftalt at sætte et arbejde i gang med at undersøge, hvad der kan spares yderligere på en række områder. Det har vi ikke fået noget at vide om i redegørelsen. Vi har hørt nogle rygter, og disse rygter gør os meget nervøse over for, hvad fremtiden egentlig har at bringe.

Honoré (KrF):

Jeg skal give den sidste taler, hr. Poul Dam, ret i, at det, som vi har mest brug for, er de langsigtede besparelser, men det er jo så som så med praktisk at virkeliggøre dem, og så kommer vi under tidspres. Vi kender alle sammen de omstændigheder, hvorunder finanslovsforslaget er blevet til, vi kender omstændighederne ved vedtagelsen af selve finansloven, og det er indlysende, at det har været nødvendigt at foretage visse justeringer. Vi har deltaget i forhandlingerne om dette, og resultatet heraf er nu regeringens forslag, som også kristeligt folkeparti tager til efterretning.

Vi kan derfor stemme for det af hr. Lysholt Hansen fremsatte dagsordensforslag.

Freddy Madsen (DKP):

Som bekendt er det os, der har foranlediget, at vi får denne debat i salen i dag. Med afgørelsen, afstemningerne, eftervirkningerne omkring finansloven, som jo blev afgjort i fuld offentlighed, og med de omfattende diskussioner og det røre, der i den anledning er udløst i pressen og i store dele af befolkningen, finder vi det rimeligt, at partierne får lejlighed til at præcisere deres standpunkter omkring de udestående problemer og vedstå det ansvar, de har i den forbindelse.

Det er ingen hemmelighed, at diskussionerne om, hvad der egentlig skete i forbindelse med finanslovsafstemningen, har skabt nogen forvirring. Det er ikke så mærkeligt, idet forskellige indbyrdes modstridende forklaringer er fremsat også af dette tings medlemmer. Det indtryk, der har fæstnet sig hos mange, er vel nærmest, at medlemmerne her i det store og hele ved meget lidt om, hvad de egentlig gør, og især i afstemningerne om finansloven nærmest rejser og sætter sig mere eller mindre efter tilfældighedens princip.

Det har været anført, at det skulle være de mange ændringsforslag, der var til finansloven, som havde skabt fejltagelser og forvirring. Dette er ganske simpelt ikke rigtigt, og der er grund til at sætte disse ting på plads. I virkeligheden drejer det sig jo, som det fremgår af det aktstykke, som vi nu skal tage stilling til, stort set om en enkelt sag, nemlig om budgetreguleringskontoen til § 23, som det også fremgår af debatten et led